

CALEA MĂNTUIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Biserica Ortodoxă și misiunea ei astăzi

Evoluțiile din ultimele decenii, și, îndeosebi, din ultimii cinci – zece ani, în plan cultural, social, economic, spiritual etc. ne oferă prilejul sau chiar ne provoacă mereu, de a reflecta asupra impactului valorilor Creștinismului, în general, și ale Ortodoxiei, în special, asupra societății contemporane. Realitatea lumii de astăzi este atât de captivantă, de provocatoare din mai multe puncte de vedere, încât conștiința creștină nu se poate ține de o parte de ea. Dimpotrivă, ea este chemată să încerce să înțeleagă fenomenele care se petrec în jur, să le găsească o explicație și să ofere și o altă perspectivă a acestora în lumina valorilor pe care le oferă Biserica pentru această lume.

Când ne referim la Biserica Ortodoxă, nu putem omite nici faptul că ea însăși nu se raportează în același mod la manifestările variate ale fenomenelor culturale, sociale și spirituale ale prezentului. Aceasta se explică și prin experiențele diferite, pe care le-a avut fiecare Biserică Ortodoxă locală de-a lungul istoriei pe care a parcurs-o și care a pus o anumită amprentă asupra modului de relaționare a ei cu lumea înconjurătoare. De aceea, în rândurile de față, se cuvin a fi evidențiate nu numai misiunea pe care o are de îndeplinit Ortodoxia românească, în general, ci să încercăm o radiografie succintă asupra felului de a se raporta la ultimele evoluții din lume Bisericile Ortodoxe locale sau Ortodoxia însăși, privită în ansamblul ei și în diversitatea ei istorică. Punctul de pornire în acest demers îl constituie evenimentul bisericesc major ce s-a petrecut în acest an, mai precis între 17-26 iunie 2016, în insula Creta, și anume Sfântul și Marele Sinod al Bisericii Ortodoxe. A fost un eveniment bisericesc major, care ar fi putut să reprezinte cu adevărat o voce unitară și luminoasă a Ortodoxiei în cacofonia apăsătoare a lumii de

astăzi. Din păcate, unele Biserici Ortodoxe locale: Patriarhia Antiohiei, Patriarhia Rusă, Biserica Georgiei și Patriarhia Bulgară, din motive diferite, nu au fost prezente la acest Sfânt și Mare Sinod al Ortodoxiei.

Scopul principal al acestui Sinod a fost acela de a discuta, îndrepta și, în final, a adopta textele propuse la cele șase teme înscrise pe lista sa, precum și elaborarea și difuzarea unui Mesaj al Bisericii Ortodoxe, către pleroma întregii Ortodoxii și către lumea de astăzi. Aceste teme au fost: Misiunea Bisericii Ortodoxe în lumea contemporană, Diaspora ortodoxă, Autonomia și modul ei de proclamare, Taina Căsătoriei și impedimentele ei, Importanța postului și respectarea lui astăzi și Relațiile Bisericilor Ortodoxe cu ansamblul lumii creștine. Aceste teme au fost aprobate de Sfântul și Marele Sinod, precum și Mesajul lui către lume, dar, acest Sinod a scos în lumină și unele probleme destul de dificile cu care se confruntă Ortodoxia universală, și care au marcat întreaga derulare a lui. Este extrem de important faptul că Ortodoxia trebuie să-și adâncească din ce în ce mai mult conștiința ei sinodală sau conciliară. În acest sens, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel sublinia cu claritate: Dacă sinodalitatea este o normă canonică la nivel local, ea trebuie să fie o normă și la nivel panortodox universal, căci scopul lucrării Bisericii este sfințirea și mântuirea oamenilor (vezi ziarul „Lumina”, marți, 21 iunie 2016, nr 142 (3435), Anul VII, ediție regională, p.5).

În acest context, sunt foarte importante unele aspecte, pe care reprezentanții Bisericilor Ortodoxe locale vor trebui să le privească cu mult mai multă atenție și grijă. Vom enumera câteva din aceste aspecte:

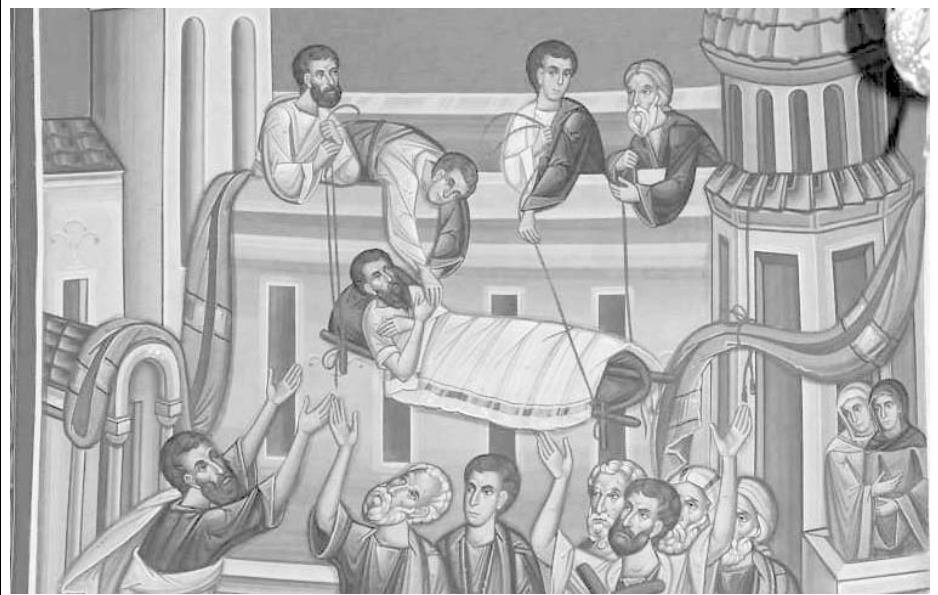
Continuare în pagina 2
Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Vindecarea slăbănogului din Capernaum

Duminica a VI-a după Rusalii

„În vremea aceea, intrând în corabie, Iisus a trecut marea înapoi și s-a întors în orașul Său. Și iată că I-au adus pe un slăbănog, care zăcea în pat. Și Iisus, văzând credința lor, a zis slăbănogului: îndrăznește, fiule; și se iartă păcatele tale. Atunci unii dintre cărturari au zis în sinea lor: Acesta săvârșește blasfemie. Dar Iisus, știind gândurile lor, le-a zis: pentru ce cugetați cele rele în inimile voastre? Căci ce este mai lesne a zice: și se iartă păcatele tale, sau a zice: scoală-te și umblă? Ca să știți însă că putere are Fiul Omului pe pământ a ierta păcatele, atunci a zis slăbănogului: scoală-te, ia-ți patul tău și te du la casa ta. Și, sculându-se el, și-a luat patul și s-a dus la casa sa. Iar mulțimile, văzând acestea, se minunau și slăveau pe Dumnezeu, Care a dat o putere ca aceasta oamenilor.” (Matei 9, 1-8)

Iubiți frați și surori în Hristos Domnul,

Suntem iarăși invitați la suire! Acum, la treapta a șasea a scării. Aici ni se oferă spre îmbucare duhovnicească, ca merinde care să susțină lucrarea noastră înspre mântuire, o altă minune și un alt cuvânt ziditor al Mântuitorului: vindecarea slăbănogului din Capernaum.

De la suferința îndrăciților din duminica precedentă acum ni se evidențiază o altă suferință, fizică, a unui neputincios, care datorită bolii sale nici nu se mai putea mișca, ci a fost dus înaintea Mântuitorului de către câțiva apropiați, cu tot cu patul în care zăcea.

Evocarea acestui episod dă mărturie, din nou, despre puterea lui Hristos, *Cel care a venit ca să vindece și să tămăduiască orice boală și orice neputință în popor*. Astfel, apropierea de El, prin credință, ne oferă șansa vindecării din slăbiciunile noastre, a depășirii limitelor care ne opresc din urcușul nostru.

Dar accentul acestei evanghelii cade pe „dialogul” purtat de Iisus cu gândul fariseilor, cei care auzindu-L zicând paralizatului că i se iartă păcatele, au socotit în sinea lor, fără să rostescă, că Acesta săvârșește blasfemie. Că doar ei așa învățaseră din Scriptura Veche că numai Dumnezeu poate să împlinească această iertare.

Încă o dată, El afirmă puterea sa nu numai asupra trupurilor ci și asupra sufletelor. Din acest eveniment minunat, descris de evanghelist, ni se deschide înțelegerea asupra faptului că boala trupească își are rădăcina în boala sufletească. Există o legătură de cauzalitate între boala trupească și cea sufletească. Iar boala sufletească este păcatul.

Pentru unii părinți din pustie conta mai puțin dacă trupul era sănătos sau nu. Patericul ne spune că unii chiar se întristau dacă treceau un an sau doi și nu se mai îmbolnăveau! Ei foloseau prezența bolii ca pe o aducere aminte de moarte, ca o conștientizare a faptului că nu trebuie să ne încredem prea mult în sănătatea noastră trupească, în propriile forțe fizice. În schimb, ei se preocupau foarte mult de sănătatea sufletului sau de legătura lui permanentă cu Dumnezeu, adică de forța spirituală de-a iubi constant și dezinteresat pe Dumnezeu și pe semenii.

Dacă, în duminica precedentă, am accentuat faptul că evocarea minunii vindecării celor doi demonizați ne oferă prilejul de a observa demnitatea în care ne voiește Dumnezeu și în care ne așază

Continuare în pagina 2
Pr. Filip ALBU

Din sumar

- ▶ Iosua și războaiele cu canaaneenii
pagina 2, Ioan-Alexandru Stoienescu
- ▶ Începe Postul Adormirii Maicii Domnului
pagina 3
- ▶ Știri
pagina 4

Biserica Ortodoxă și misiunea ei astăzi

Urmare din pagina 1

1. Dobândirea la modul practic și concret de către Ortodoxiile locale a unei conștiințe vii a dimensiunii ei nu numai locale, ci în egală măsură și universale. De aceea, se cuvin a fi intensificate relații frățești mai strânse între ierarhii Ortodoxiilor locale, care să fie concretizate și organizate cu diferite prilejuri: marile sărbători creștine, hramuri, evenimente istorice sau bisericesti locale etc. la care aceștia să slujească împreună, să se roage împreună, să-și comunice unii altora problemele cu care se confruntă etc.

2. Este imperios necesar ca Bisericilor Ortodoxe locale să se țină mai departe de influențele politice, care pot instrumentaliza Biserica în scopuri străine misiunii și lucrării ei în lume. Un anumit gen de relații cu lumea politică este inevitabil, dar deturnarea misiunii Bisericii prin ingerință politică nu poate fi ac-

ceptată. Căci acceptarea acesteia aruncă Biserica și misiunea ei în derizoriu.

3. Bisericile Ortodoxe locale vor trebui să studieze mai atent în ce măsură experiențele istorice, contextul cultural, social și chiar economic și-au pus o amprentă apăsătoare asupra dimensiunii văzute a Bisericii, îngreunând manifestarea ei văzută în societate. Teama, neîncrederea și izolarea de ceilalți, cred, că au anumite explicații, ce nu pot fi susținute în niciun chip cu argumente teologice, ci numai extrateologice.

4. Pentru ca să se poată realiza o comunicare mai amplă între Bisericile Ortodoxe locale, ar trebui intensificate relațiile colegiale între Școlile teologice existente în cadrul acestora. Realizarea de proiecte comune de cercetare teologică, științifică între teologii ortodocși, precum și proiecte pastoral-misionare comune nu ar putea decât să netezească drumul comunicării și al comuniunii în cercuri cât mai largi ale acestor Biserici.

5. Întâlniri mai frecvente ale Întâistătătorilor Bisericilor Ortodoxe locale ar fi benefice pentru climatul de înțelegere, conlucrare, comunicare și comuniune al Ortodoxiei în ansamblul ei, oferind lumii de astăzi răspunsuri concrete, teologice, duhovnicești realiste, care să ducă la apropierea omului post-modern de valorile și frumusețile Ortodoxiei, spre sfințirea și mântuirea acestuia în Hristos și în Biserica Lui.

Vindecarea slăbănogului din Capernaum

Urmare din pagina 1

Hristos prin Taina Botezului Bisericii, astăzi ni se întărește credința prin care dobândim o altă cunoștință.

Aceasta se referă la lucrarea Aceluiași Hristos în viața noastră prin Taina Sfântului Maslu și prin Taina Pocăinței. Una vindecă trupul, cealaltă sufletul. De aceea, în tradiția Bisericii și a creștinilor, ele sunt legate una de cealaltă. Din recomandarea duhovnicesc-tipiconală menționată în preambulul Tainei Sfântului Maslu se face referire tocmai la acest aspect al interdependenței celor două, fiind cerută Spovedania înainte de oficierea Eleoungării.

De aici înțelegem că puterea vindecătoare de păcat și de boală a fost dăruită de Iisus Hristos ucenicilor Săi, adică Bisericii Sale. Astfel, harul vindecător al lui Hristos este lucrător prin preoții Bisericii și prin puterea rugăciunii Bisericii întregi (cf. Iacov 5, 14-16).

Dacă, după Botez, am ajuns în stare de îmbolnăvire trupească sau duhovnicească, avem încredințarea, prin această evanghelie de astăzi, că Hristos este prezent prin Duhul Sfânt în Biserica Sa, unde ni se oferă însănătoșirea dorită, atât pe partea materială cât, mai ales, pe partea spirituală. De aceea este atât de importantă prezența noastră în sfântul lăcaș tocmai pentru că de aici căpătăm imboldul și puterea de a răzbi peste toate, știind că de la Hristos Domnul ne vine dezlegarea și întărirea sufletelor și apoi a trupurilor noastre.

Amin.

Iosua și războaiele cu canaaneenii

luptele pentru ocuparea Canaanului: „Nu te teme de ele (de populațiile canaanite n.n.), că Domnul Dumnezeu vostru Însuși Se va lupta pentru voi” (Deuteronom 3, 22). În plan duhovnicesc, în lupta contra păcatului creștinul trebuie să împlinească porunca înarmării în sens spiritual, așa cum sfântul Apostol Pavel îi sfătuieste pe efeseni să se întărească cu platoșa dreptății, pavăza credinței, coiful mântuirii și cu sabia Duhului (cf. Efeseni 6, 14-17). Având aceste arme duhovnicești, creștinul se va învrednici asemenea israeliților de ajutorul lui Dumnezeu în războiul nevăzut.

După moartea lui Moise poporul israelit trece Iordanul ca pe uscat și sărbătorește primul Paște din Canaan, la Ghilgal. Prima cetate pe care au cucerit-o a fost Ierihonul. La porunca lui Dumnezeu, cetatea a fost înconjurată de toți cei buni de război împreună cu chivotul, înaintea căruia mergeau șapte preoți cu șapte trâmbițe din corn de berbec, înconjurând cetatea o dată pe zi timp de șase zile, iar în ziua a șaptea Ierihonul a fost înconjurat de șapte ori, după care prin puterea lui Dumnezeu, în sunetul trâmbițelor și în strigătul poporului zidurile Ierihonului s-au prăbușit, iar cetatea a fost cucerită, scăpând doar Rahav desfrânata împreună cu cei din casa ei (cf. Iosua cap. 6). Însă, cetatea Ierihonului era sub blestem, iar cel ce lua din lucrurile destinate nimicirii atrăgea blestemul și pustiirea asupra taberei lui Israel (cf. Iosua 6, 17-18). Acan, fiul lui Carmi, a furat din Ierihon o haină pestriță și un drug de aur, ceea ce a atras blestemul în tabăra israeliților. Acest lucru a dus și la înfrângerea celor trei mii de oameni trimiși să lovească cetatea Ai, cetate care deși era mai puțin însemnată decât Ierihonul, nu a fost cucerită de către Israel, până ce Domnul nu a descoperit păcatul lui Acan, cel care furase din lucrurile găsite în Ierihon. „Acan

prefigurează trădarea lui Iuda” (cf. PS Daniil STOENESCU, *Atotprezență și Parusie*, Editura Episcopiei Daciei Felix, Vârșeț, 2009, p. 120). El a sfârșit fiind ucis cu pietre. În viziunea sfântului Maxim Mărturisitorul, cucerirea Ierihonului înțeală în sens duhovnicesc ne arată că, Ierihonul lumii acesteia sau veacul sensibil poate fi ușor de cucerit și de dărâmat pentru cei care îl urmează pe Dumnezeu, și că Ierihonul lumii contemporane nu are nimic între bunătățile lui care să facă plăcere iubitorilor de cele dumnezeiești, fiind împreunat cu moartea și cu stricăciunea, și mai mult, este pricinuitor de mânie dumnezeiască, care se revarsă asupra iubitorilor de materie asemenea lui Acan (cf. Sfântul Maxim Mărturisitorul, *Ambigua*, 17).

După dărâmarea zidurilor Ierihonului a urmat cucerirea cetății Ai. Ghibeoniții – locuitori ai cetății Ghibeonului – auzind cele ce a făcut Israel cu Ierihonul și cu cetatea Ai, au venit înaintea israeliților și s-au dat drept locuitori ai unei țări foarte îndepărtate, cu scopul de a scăpa de asedierea cetății lor. În urma acestui vicleșug al ghibeoniților căpeteniile obștii lui Israel au făcut jurământ că nu îi vor ucide. Cu toate că adevărul a ieșit la iveală după numai trei zile, datorită jurământului, evreii au cruțat viața ghibeoniților. Auzind regele Ierusalimului despre cele făcute de ghibeoniți a încheiat o alianță cu patru regi amoriei ca să cucerească Ghibeonul. Atunci locuitorii Ghibeonului au cerut ajutorul lui Iosua, care a năvălit asupra celor cinci regi cu toată oastea fiilor lui Israel, și pe care i-a înfrânt la Ghibeon. Pe când amoreii fugeau din fața fiilor lui Israel, Domnul a aruncat din cer asupra lor grindină mare, încât cei ce au murit de grindină au fost mai mulți decât cei uciși cu sabia. În timpul luptei de la Ghibeon a strigat Iosua către Domnul: „Stai, soare, deasupra Ghibeonu-

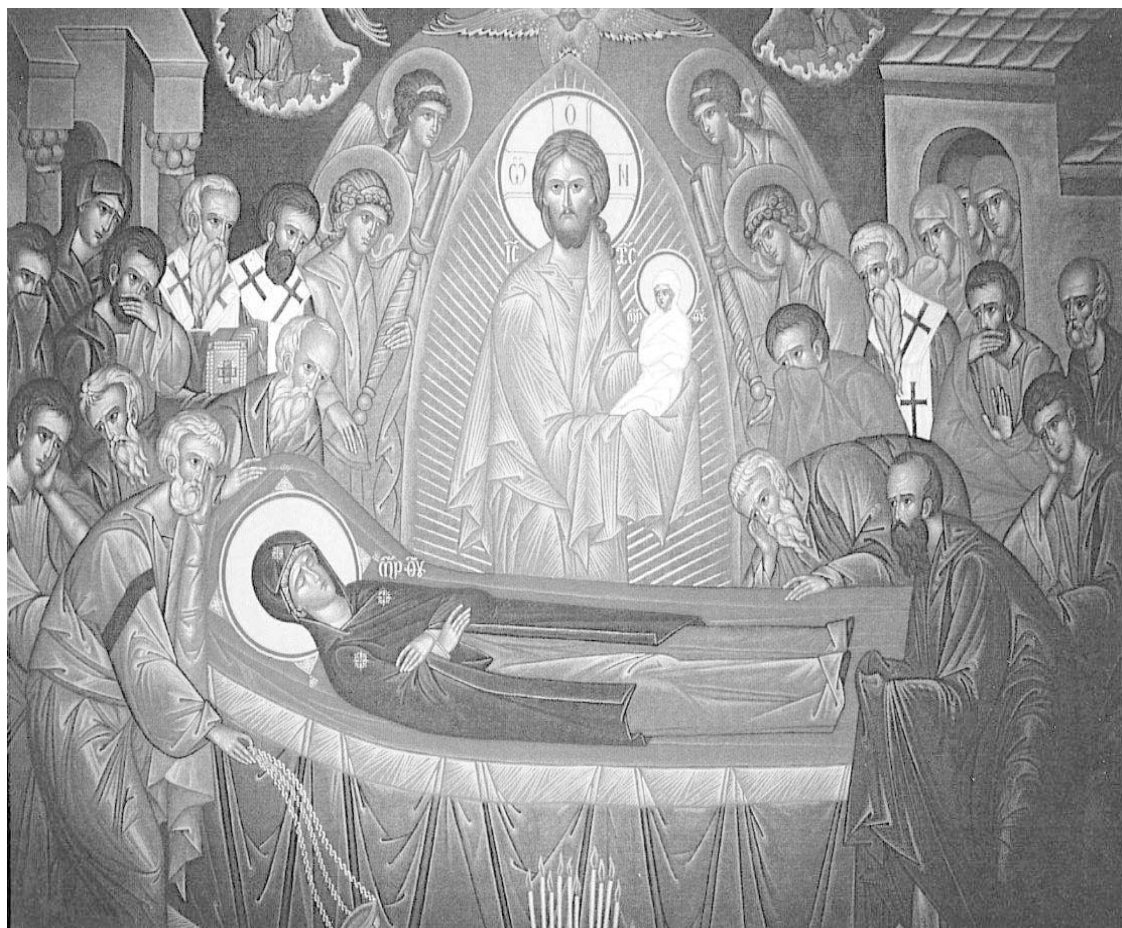
lui, și tu, lună, oprește-te deasupra văii Aialon!» Și s-a oprit soarele și luna a stat până ce Dumnezeu a făcut izbândă asupra vrăjmașilor lor. Oare nu de aceea se scrie în Cartea Dreptului: «Soarele a stat în mijlocul cerului și nu s-a grăbit spre asfințit aproape toată ziua»? Și n-a mai fost nici înainte, nici după aceea, o astfel de zi în care Domnul să asculte așa glasul omului; că Domnul lupta pentru Israel” (Iosua 10, 12-14). Aceasta este una dintre cele mai mari minuni din Vechiul Testament, alături de despărțirea Mării Roșii, sau răpirea lui Enoh și înălțarea sfântului Ilie la cer. PS Daniil Stoenescu spune următoarele despre cuvintele unice ale lui Iosua: „Cele mai cutezătoare cuvinte pe care le-a spus vreodată un om pe fața pământului sunt, fără îndoială, cuvintele rostite de către Iosua, urmașul lui Moise, atunci când, aflat într-o luptă reală și profetică cu amoreii din Țara Canaanului, a poruncit soarelui să nu-și grăbească asfințitul, iar lunii să nu-și grăbească răsăritul, până ce nu va izbândi și nu va birui în acea zi crucială din istoria biblică și din istoria mântuirii” (*Atotprezență și Parusie*, p. 128). După această victorie israeliții cuceresc, rând pe rând, celelalte cetăți, și se stabilesc în pământul promis de Dumnezeu lui Avraam că îl va da urmașilor lui. În sens duhovnicesc, oprirea soarelui și a lunii pe cer de către Iosua în mijlocul luptei împotriva amoreilor, ne arată că și creștinul poate prin rugăciune și stăruință să Îl oprească pe Hristos „Soarele dreptății” (Maleahi 3, 20) pe cerul minții, în lupta contra patimilor trupului care se dă prin cele cinci simțuri simbolizate de cei cinci regi care au pornit război împotriva ghibeoniților, dar pe care i-a înfrânt oastea fiilor lui Israel.

Ioan-Alexandru STOENESCU

Începe Postul Adormirii Maicii Domnului

Postul Adormirii Maicii Domnului e rânduit de Biserică spre aducerea aminte de virtuțile alese ale Sfintei Fecioare și de postul cu care ea însăși, după tradiție, s-a pregătit pentru trecerea la cele veșnice.

Ca vechime, este cel mai nou dintre cele patru posturi de durată. Originea lui trebuie căutată, probabil, prin sec. V, când cultul Maicii Domnului a început a cunoaște o dezvoltare mai mare și când sărbătoarea Adormirii ei a început a căpăta o mai mare importanță. La început însă, nici timpul din an, nici durata și nici felul postirii nu erau la fel peste tot; unii, în părțile Antiohiei, posteau o singură zi (6 august), alții mai multe zile (4 la Constantinopol, 8 la Ierusalim); în răsărit posteau în luna august și de aceea postul era numit și Postul lui August, alții în septembrie (apuseii, cum fac până azi), iar alții nu posteau deloc, socotind că sărbătoarea Adormirii este zi de mare bucurie, deoarece Maica Domnului a trecut de la amărăciunea pământească la bucuria cerească, unde stă în nemijlocită apropiere de Fiul ei iubit. Data și durata

postului au fost uniformizate în toată Ortodoxia abia în secolul XII, la Sinodul Local din Constantinopol, ținut la 1166, sub patriarhul ecumenic Luca Crysoverghi, care a hotărât capostul să înceapă la

1 august și să dureze 14 sau 15 zile, până la Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului (15 august), așa cum, de altfel, se practica mai înainte prin unele părți. Anul acesta Postul începe la 31 iulie și ține până la

Sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului.

Se lasă sec în seara zilei de 30 iulie, deoarece când această dată cade miercuri sau vineri, se lasă sec cu o zi mai înainte; de asemenea, postul se prelungește

și în ziua sărbătorii înseși, dacă aceasta cade miercuri sau vineri, făcându-se dezlegare la untdelemn, pește și vin.

Postul Sântă-Măriei este mai ușor decât al Patruzecimii, dar mai aspru decât al Nașterii Domnului și al Sfinților Apostoli.

Tipicul cel mare (cap. 35, p. 44) și învățătura pentru posturi din Ceaslovul mare (ed. cit., p. 707) prescriu ajunare luna, miercuri și vineri, până la Ceasul IX, când se consumă mâncare uscată; marțea și joia se consumă legume fierte, fără untdelemn, iar sâmbăta și duminica se dezleagă la untdelemn și vin. La 6 august (sărbătoarea Schimbării la Față), în orice zi ar cădea, se face dezlegare la untdelemn, pește și vin, dar în Pravila mare (glava 385) se dă dezlegare la vin și untdelemn nu numai pentru sâmbete și duminici, ci și pentru marți și joi. În timpul acestui post se citesc în bisericile mănăstirești, zilnic (alternativ), cele două Paraclise ale Maicii Domnului din Ceaslov.

(Informații preluate din *Liturgia Generală*, pr. Prof. Ene Braniște)

ADMITERE LA FACULTATEA DE TEOLOGIE ORTODOXĂ, „ILARION V. FELEA” DIN ARAD

PROGRAMUL DE LICENȚĂ: TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ (8 SEMESTRE)

Admiterea candidaților se face în două etape, pe baza documentelor cerute de **Anexa – Acte necesare admitere (vezi mai jos):**

ETAPA 1: Proba eliminatorie

1. Vizita medicală – o comisie formată din doi medici specialiști și duhovnicul facultății va evalua, în ziua stabilită în programul de desfășurare a admiterii, documentele medicale de la dosarul candidatului, la care se adaugă și un interviu care să ateste calitățile psihologico-duhovnicești cerute de reglementările canonice, legislative și regulamentare ale Bisericii Ortodoxe Române. Astfel, fiecare candidat va primi viza *Admis* sau *Respins*, în funcție de cele constatate;
2. Muzică și dicție – o comisie formată din profesorul de muzică bisericească și unul de limba română va evalua, prin interviu, în ziua stabilită în programul de desfășurare a admiterii, calitățile muzicale și dicția candidaților. Astfel, fiecare candidat va primi viza *Admis* sau *Respins*, în funcție de cele constatate.

NOTĂ: Nu vor susține proba eliminatorie de **Muzică și dicție** absolvenții Seminariilor teologice, personalul clerical și cel monahal. Candidații respinși la oricare din probele eliminatorii **nu** pot depune contestații fiind excluși din examen.

ETAPA 2: Proba scrisă

Candidații declarați admiși la cele două probe din etapa 1, vor susține în ziua programată, un examen scris la disciplina **Teologie Dogmatică** (după tematica stabilită de Patriarhia Română – vezi **Anexa: Tematică admitere**).

Calcularea mediei examenului de admitere se va face astfel:

50% nota de la Proba scrisă + **50%** media examenului de bacalaureat = media de admitere.

Ocuparea locurilor scoase la concurs se va face în ordinea descrescătoare a mediei astfel rezultate. Pentru ultimul loc bugetar cât și pentru cel cu taxă (din cifra

de școlarizare aprobată), la medii egale, se va lua în considerare nota obținută la proba scrisă, fiind declarat admis cel cu media cea mai mare.

Programare calendaristică 2016:

Sesiunea I:

Înscrieri: 18 iulie – 28 iulie 2016 la sediul Facultății (str. Academia Teologică nr. 9, tel 0257.285855)

Etapa I (vizita medicală, muzică și dicție) – **29 iulie 2016**

Etapa II (examenul scris la disciplina Teologie Dogmatică, cf. tematicii anunțate) – **30 iulie 2016**

Contestații – 30 iulie 2016

Afișarea rezultatelor finale – 1 august 2016

Sesiunea a II-a

Înscrieri: 2 – 8 septembrie 2016 la sediul Facultății (str. Academia Teologică nr. 9, tel 0257.285855)

Etapa I (vizita medicală, muzică și dicție) – **9 septembrie 2016**

Etapa II (examenul scris la disciplina Teologie Dogmatică cf. tematicii anunțate) – **10 septembrie 2016**

Contestații – 10 septembrie 2016

Afișare rezultatelor finale – 12 septembrie 2016

ANEXA – ACTE NECESARE ADMITERE

Acte studii LICENȚĂ 2016

1. **dosar plic;**
2. **cerere de înscriere tip** (de la comisia de înscriere);
3. **diploma de bacalaureat** sau echivalenta acesteia în **original și xerocopie legalizată;**
4. **foaia matricolă a anilor de liceu în original și copie legalizată;**
5. **diploma de licență** sau echivalenta acesteia în **original și copie legalizată**, pentru absolvenții de facultate;
6. **foaia matricolă a anilor de licență în original și copie legalizată;**
7. **diplomă de atestat** sau echivalenta acesteia în **original și copie legalizată, pentru absolvenții Seminariilor Teologice;**

8. **certificat de naștere** în copie legalizată;

9. **certificat sau adeverință de botez;**

10. **certificat de căsătorie** în copie legalizată – unde este cazul;

11. **carte de identitate** – copie

12. **recomandarea Consiliului parohial** (formular tip) din parohia de proveniență a candidatului;

13. **binecuvântarea arhierescă**, din partea chiriarhului locului din eparhia de unde provine candidatului;

14. **adeverință medicală** – tip – apt pentru înscrierea la facultate

15. **aviz psihologic** de la un cabinet de specialitate;

16. **4 poze tip buletin color;**

17. **taxa de înscriere: 80 lei;**

18. **adeverință** de la locul de muncă pentru cântăreți, preoți sau monahi.

TEMATICA EXAMENULUI DE ADMITERE ÎN FACULTĂȚILE DE TEOLOGIE ORTODOXĂ 2016

SPECIALIZAREA TEOLOGIE ORTODOXĂ PASTORALĂ

1. Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Raportul dintre ele.
2. Despre Sfânta Treime: temeuri bibice și contribuții patristice la definirea acestei dogme;
3. Crearea lumii văzute. Crearea omului.
4. Starea primordială a omului. Chip și asemănare.
5. Unirea ipostatică și consecințele ei.
6. Răscumpărarea și aspectele ei.
7. Mântuirea subiectivă.
8. Biserica, întemeierea, constituția și însușirile ei.
9. Sfintele Taine, considerații generale și particulare.
10. Sfânta Euharistie: caracterul de taină și cel de jertfă.

Bibliografie:

Pr. prof. dr. Isidor TODORAN, Arhid. prof. dr. Ioan ZAGREAN, *Teologia Dogmatică* (manual pentru Seminariile Teologice), Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1991 și edițiile următoare (Cluj și Galați).

ȘTIRI

Slujire arhierescă în Parohia Șiștarovăț

În duminica a V-a după Rusalii, 24 iulie 2016, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, s-a aflat în mijlocul credincioșilor din parohia Șiștarovăț, Protopopiatul Lipova. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a oficiat Sfânta Liturghie, înconjurat fiind de un sobor de preoți și diaconi, din care a făcut parte și părintele Ioan Jidoi, protopopul Lipovei.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului a fost pus sub titlul „Cântarul conștiinței” (Cf. citirilor de la Rom. 10; Mt. 8), adică a vredniciei și nevredniciei omenești în fața prezenței divine, arătând că, în unele dintre duminicile următoare Rusalilor, având în vedere comuniunea în cadrul Bisericii dintre Dumnezeu și membrii acesteia, citirile biblice dau pilde despre modul în care unii de teamă sfântă și smerenie, alții din pricini străine de evlavie, nu îndrăznesc a se apropia de cele sfinte, încă mai mult se depărtează. Apropierea sau depărtarea de Dumnezeu apare ca o mișcare sufletească înregistrată mereu în obștea creștină. Cântarul conștiinței, desigur că, face pe fiecare membru să socotească pricina procedării într-un fel sau altul; dar numai călăuza duhovnicească poate să statornicească măsura dreaptă ce duce la mântuire, a adăugat Înaltpreasfinția Sa.

Părintele paroh Mihai Dohangie a mulțumit Chiriarhului pentru acest popas duhovnicesc în mijlocul credincioșilor din Parohia pe care o păstorește.

În după-amiaza zilei, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a efectuat un popas duhovnicesc la biserica parohială „Sfântul Ilie” din satul Lalașinț, unde a fost așteptat de credincioșii parohiei în frunte cu preotul lor paroh. Aici Chiriarhul a săvârșit slujba Acatistului Sfântului Ilie și a adresat celor de față un cuvânt de învățătură despre viața și activitatea ocrotitorului lor spiritual.

Prezență arhierescă la cercul misionar din Parohia Neudorf

Duminică, 24 iulie 2016, Chiriarhul Aradului, a participat la întrunirea Cercului Misionar Nr. 2 Radna, coordonat de preotul Murgu Marius, care a avut loc în Parohia Neudorf. În biserica parohială cu hramul „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul”, un sobor de preoți, avându-l în frunte pe protopopul locului, părintele Ioan Jidoi, a oficiat Sfânta Taină a Maslului.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei despre datoria Bisericii de a instrui și educa pe credincioși,

insistând asupra celor tineri, potrivit Anului omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox și aceasta în legătura familiei, școlii și a altor instituții menite să vegheze la mersul înainte al societății. Drep-tarul este dat de învățătura și trăirea creștină după Sfin-tii Părinți ai Bisericii în dreapta socoteală a Sinoadelor Ecumenice ca și a celor trăite în cursul veacurilor spre întârire, ca de exemplu cel recent ținut în Creta.

Preotul paroh Popa Dumitru Ștefan, a multumit apoi Înaltpreasfinției Sale pentru bucuria de a fi prezent în mijlocul parohienilor, amintind și de celelalte ocazii în care cu bucurie Înaltpreasfinția Sa a poposit în parohia Neudorf. Ziua s-a încheiat cu o agapă frățescă la casa parohială.

Hramul Mănăstirii Feredeou „Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul”

Sfântul și slăvitul Prooroc Ilie Tesviteanul, ocrotitorul Mănăstirii Feredeou din protopopiatul Lipova, a fost prăznuit și-n acest an cu multă bucurie duhovnicească. Aceasta a fost prilejuită de prezența Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, în mijlocul obștii monahale și a pelerinilor care au venit în număr mare la Sfânta Mănăstire în această zi de praznic. Înaltpreasfințitul Părinte Arhiepiscop Timotei, înconjurat de un ales sobor de ieromonahi, preoți și diaconi, a oficiat Sfânta Liturghie în altarul de vară din curtea mănăstirii. Din sobor au făcut parte și preot ic.stavr. Octavian Blaj, consilier economic; preot ic.stavr. Ioan Jidoi, protopop al Lipovei și preot ic.stavr. Adrian Zaha, protopop al Ineului.

La momentul convenit, Chiriarhul, pe baza citirilor scripturistice ale sărbătorii (Iacob 5; Luca 4), a adresat un înălțător cuvânt de învățătură, pus sub titlul: „Importanța profețiilor biblice”, stăruind asupra locului celui prăznuit, care, deși nu a lăsat mărturii scrise, a rămas în Sfânta Scriptură și în Sfânta Tradiție, precum și în cultura popoarelor prin faptele minunate, fiind considerat al doilea înaintemergător al Mântuitorului. În teologie, termenul ca atare depășește înțelesul obișnuit, fiind legat de îndreptarea credincioșilor ca și ferirea lor de abateri de la calea adevărului religios, întărind predica prin semne convingătoare. În felul acesta misiunea profetică aduce folos în viața societății întărind comuniunea între oameni și a acestora cu Dumnezeu, a subliniat Înaltpreasfinția Sa.

Numeroși credincioși și copilași s-au împărtășit cu Trupul și Sângele lui Hristos.

În încheierea praznicului, Înaltpreacuviosul Arhimandrit Ilarion Tăucean, starețul sfintei mănăstiri, a mulțumit ierarhului pentru participare și pentru întreaga purtare de grijă arătată cu consecvență soborului și nevoilor mănăstirii, de asemenea, clericilor prezenți și pelerinilor care cercetează acest binecuvântat așezământ monahal.

Sfințire de troiță în Parohia Mândruloc

După amiaza zilei de 23 iulie a fost marcată în cadrul Parohiei Ortodoxe Mândruloc de un frumos eveniment religios prelejuit de sfințirea unei troițe din lemn,

donată de familia credincioșilor Dan și Corina Istrate. Confectionată din lemn de stejar în stil maramureșan, troița a fost sfințită de un sobor alcătuit din 5 preoți și în prezența unui număr mare de credincioși din parohie și din alte localități.

Dupa slujba de sfințire rânduită, preotul paroh Flavius Ardelean a rostit un cuvânt de învățătură în cadrul căreia, pe de o parte a subliniat însemnătatea și semnificația troiței în spiritualitatea creștin ortodoxă și în istoria poporului român, iar pe de altă parte a felicitat pe ctitori, mulțumindu-le pentru darul minunat oferit comunității parohiale și locale. Manifestarea s-a încheiat cu un cuvânt de mulțumire rostit de doamna Corina Istrate adresat participanților și cu o agapă frățescă oferită de familia ctitorilor troiței.

Cerc misionar în Parohia Dieci

În data de 24.07.2016, preoții din cadrul Cercului Pastoral-misionar Nr.3 Gurahonț, coordonat, din încredințarea Înalt Preasfințitului Arhiepiscop Timotei, de către preotul Moț Crăciun-Dorel, s-au întrunit la Biserica ortodoxă cu hramul „Buna Vestire” din parohia Dieci, protopopiatul Sebiș, în prezența credincioșilor din parohie.

Preoții participanți au săvârșit Sfânta Taină a Maslului în fața unui număr mare de credincioși din parohie și din parohiile învecinate.

Având în vedere că Sfântul Sinod a proclamat anul acesta, ca „Anul omagial al educației religioase a tineretului creștin ortodox” și „Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul și al tipografilor bisericești în Patriarhia Română”, preotul Petcuț Tuțu de la parohia Secaș, a susținut teme: 1. Tânărul chemat la mărturisirea credinței prin cuvânt și faptă. 2. Viața, Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul.

În susținerea temei părintele afirmă că întreaga viață constituie un drum al educației în numele lui Hristos pentru dobândirea desăvârșirii, hrana spirituală fiind necesară spiritului uman. De asemeni tinerilor, prin educația religioasă trebuie să le oferim modele de valori spirituale și culturale. În acest sens părintele s-a referit la exemple de tineri din Vechiul Testament și din Noul Testament, între care a amintit pe tânărul Iosif, pe cei trei tineri din Babilon și pe frații Macabei, ca modele de iubire, înțelepciune, jertfă și devotament. În Noul Testament l-a amintit pe tânărul Ioan ce avea să pregătească calea venirii Domnului, pe tânărul Saul din Tars, ce avea să fie chemat în chip minunat la apostolie, subliniind, iubirea și devotamentul acestora față de Iisus Hristos și de învățătura mântuitoare.

În cea de a doua temă, părintele s-a referit la personalitatea Sf. Antim Ivireanul, care rămâne în memoria bisericii noastre, ca un ierarh de o complexitate rar întâlnită. Tipograf, arhitect de biserici, caligraf, sculptor, predicator, cunoscător al multor limbi străine, deși de alt neam s-a dovedit a fi un bun chivernisitor al Bisericii, cu spirit filantropic și aplecare spre nevoile credincioșilor pe care i-a păstorit.

După susținerea temelor au urmat discuții și au fost aduse completări de către ceilalți preoți. La cercul pastoral au luat parte și cântăreții bisericești din parohiile învecinate. În finalul întâlnirii, preotul paroh Florea Ioan a mulțumit tuturor pentru participare. Seara s-a încheiat cu o agapă frățescă.

(Știrile au fost preluate de pe site-urile episcopiaradului.ro și basilica.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CONSTANTIN RUS
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Diac. CAIUS CUȚĂRU,
 Pr. CRISTINEL IOJA
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:
Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
Tel/Fax: 0257-285.855, calea_mantuirii@yahoo.com
Tipărit la Poudique srl Arad.
ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
Costul unui abonament este de 50 lei anual.